

פרשת ראה

נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו (טו, י)

שלוש נתינות הוזכרו בפסוק זה והם מתחלקות לשני אופנים של נתינת צדקה.

האופן האחד המובחר, הוא בנתינה לקופה של צדקה. העני אינו מתבייש ואילו הנותן אינו יודע למי נתן נתינה זו כפולה היא, מבעל הבית לגבאי הצדקה ומהגבאי לעני. אך זאת בתנאי שהגבאי נאמן למלא שליחותו, כמו רבי חנינה בן תרדיון (ע"ז יח.). אבל אם אין הגבאי נאמן עדיפה כמובן האפשרות השניה. לתת ליד העני בעצמו אלה שיש חילוק בין שתי הנתינות. כאשר נותנים לקופה של צדקה אין קפידה באופן הנתינה אם זה בעין יפה או רעה, כי בסופו של דבר אין העני רואה את הנותן, משא"כ בנתינה ישירה מיד הנותן לעני, יש להשמר ולהזהר לתת בעין יפה ועל שני סוגי נתינות אלו הזהירה התורה: "נתון תתן לו" זו הנתינה לגבאי הצדקה שהוא הנותן לעני. אבל אם אי אפשר לסמוך על הגבאי הצדקה, אזי מצווה התורה לתת לעני עצמו, אלא שעל נתינה זו מזהירה התורה: "ולא ירע לבבך בתתך לו" כאשר אתה עצמך הנותן, היזהר לתת בעין יפה ובפנים שוחקות.

מקור: אפריון, לבעל קיצור שו